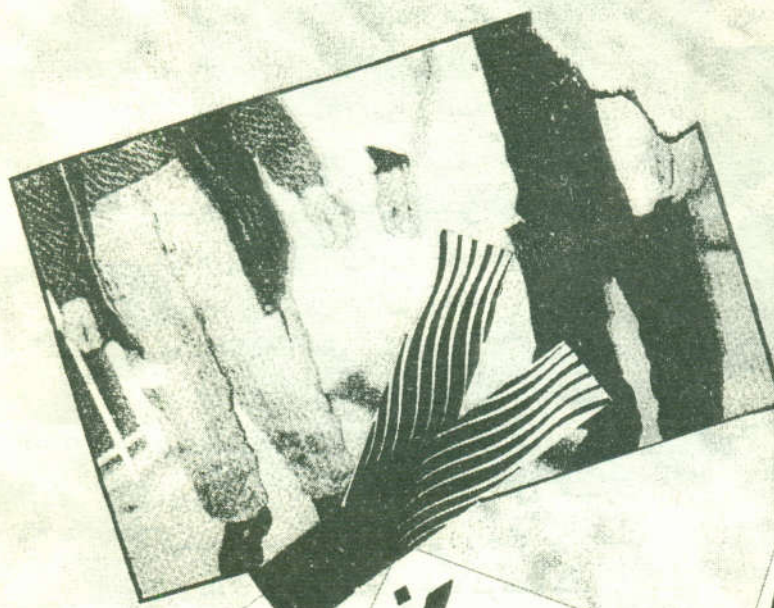

امر به معروف و نهی از منکر

جواد بابایی المشیری

پیکار با منکر و احیای معروف را مشاهده می‌کنیم و اینها الگوها و اسوه‌های زندگی ما هستند. آیت‌الله طالقانی رحمته الله در این باره می‌گوید: از نظر قرآن مسأله امر به معروف و نهی از منکر، مسؤولیت عمومی است؛ یعنی هر فردی نسبت به فرد دیگر، هر طبقه‌ای نسبت به طبقه دیگر و حکومت این وظیفه را نسبت به مردم و مردم نسبت به حکومت این وظیفه را به عهده دارند که مراقب هم باشند و از انحراف و اعمال بد چه فردی و چه اجتماعی از فحشا و فساد و فسق و فجور و هم انحرافات سیاسی جلوگیری کنند و راه خیر و سعادت و تقوا را به هم بشناسانند و مضار کارهای انحرافی و منکر را بفهمانند، البته یک حکومت اسلامی غیر از مسؤولیت تبیینی، مسؤولیت اجرایی هم خواهد داشت، و حقیقت جهاد اسلامی هم یک نوع مسلحانه امر به معروف و نهی از منکر است.

هدف از خلقت رسیدن به کمال و سعادت و رسیدن به لقای خالق هستی است. اما این بدین معنا نیست که خداوند سبحان رفع موانع و هموار ساختن راه بندگان به سویی او را وظیفه سالکان طریق حق برنشمارد.

این جاست که در لغت‌نامه هدف خلقت «راه» با «امر» و «بیراهه» با «نهی» شناخته می‌شود؛ چرا که این دو واژه مقدس هم بشریت را به بهشت برین رهنمون می‌سازد و هم زمین را به بهشت تبدیل می‌نماید.

گرچه «معروف» حق است و ماندگار و «منکر» باطل است و گذرا، اما گاهی زرق و برقی منکر، فلسفه وجودی خلقت را به بیراهه می‌کشانند که معروف اندیشی و معروف زیستن در هیاهوی روزگار گم می‌شود؛ پس به جاست که آن را با همت خورشید به عنوان اصلی از اصول احیا نماییم. ما همواره در زندگی بزرگان دین و طریقت،